

MICALET TEATRE

Prou de nadales!

Dídac Botella

Dibuixos de Josep Vicó

(El teló és obert. Es veu l'estrela de Nadal que va creuant a poc a poc de dreta a esquerra. Es veu una imatge d'un desert. Se sent la veu de MELCIOR i GASPÀR. Discuteixen sobre la manera d'arribar a Betlem.)

MELCIOR. *(Encara sense aparèixer a l'escenari.)* Segur que ens hem perdut! Vés a saber on estem! I tot és culpa teua, Gaspar! Tu i la teua mania de seguir l'estrela de Nadal! Estic més fart de l'estrela! Estem fent més voltes que un burro!

GASPÀR. *(Encara sense aparèixer a l'escenari.)* Que no ens hem perdut! L'estrela no falla mai! Ha funcionat tota la vida! És la tradició! Hem de seguir la tradició! I l'estrela no falla mai!

MELCIOR. *(Apareixent per l'escenari, amb un sac de regals.)* Que l'estrela no falla mai...? Ja parlarem,

ja... Un GPS! Això sí que no falla mai! La tecnologia no falla mai! Tanta tradició ja, home! Tecnologia! Tec-no-lo-gi-a! Mira que costava poc haver agafat un GPS!

GASPAR. (*Amb menyspreu, apareixent a l'escenari amb un sac de regals.*) Un GPS... Un GPS! Sí, home! Això és un insult! Un sacrilegi! El Reis d'Orient amb un GPS! Quina barbaritat! Quin ridícul! Nosaltres som tradició i hem de seguir la tradició! I la tradició és seguir l'estrela de Nadal! Tradició, Melcior, tradició!

(*Darrere de GASPAR també apareix BALTSAR, que porta uns cascos i balla, sense fer cas de la discussió.*)

MELCIOR. (*Fent un gest de nerviosisme.*) Sí? Seguir la tradició? I per què no seguim regalant mirra als xiquets, eh? Va, segueix la tradició! Mirra, or i encens! Tira tots els iPhone, les PlayStation i els Pokémon i regala sacs de mirra, va! Mirra per als xiquets!

GASPAR. (*Sense massa convicció.*) Això... Això... Això no és el mateix... Això és diferent!

MELCIOR. Sí, clar: diferent! Tanta tradició, tanta tradició! Els temps canvien, Gaspar! Ja no es

regala mirra i ja no se segueixen estreles! Tecnologia!

GASPAR. No és el mateix! A més, anem pel bon camí! (*Assenyalant la imatge.*) És el desert del Sàhara! Ja estem prop de Betlem!

MELCIOR. Sí, clar! I tu què saps si és el desert del Sàhara o el del Gobi! No tens ni idea! I si és el Sàhara, on estem exactament? Al Marroc? A Tunísia? A Algèria? Estem més perduts que perduts!

GASPAR. Que no estem perduts, pesat! Mira: preguntem a aquelles persones!

(En aquest moment creuen des de l'esquerra unes persones àrabs.)

GASPAR. Hola, bon dia! Sabeu si anem bé per a anar a Betlem...?

XIQUET ÀRAB. (*En àrab.*) Què dius? Quin idioma parles? No t'entenc!

XIQUETA ÀRAB. (*En àrab.*) Qui són estos homes? Per què van vestits així?

XIQUET ÀRAB. (*En àrab.*) No ho sé, no tinc ni idea! (*Fent el gest d'estar boig amb el dit.*) Deuen vindre d'una festa de disfresses! O estan bojós!

XIQUETA ÀRAB. (*En àrab, rient.*) Quina pinta que fan! Són molt divertits!

XIQUETA I XIQUET ÀRABS. (*En àrab.*) Bona sort!
Adéu!

*(El XIQUET i la XIQUETA àrabs desapareixen
rient per la dreta de l'escenari. GASPÀR fa com
si continuara parlant amb ells.)*

GASPÀR. (*Assenyalant cap a l'esquerra.*) És cap allà,
no? Gràcies! Adéu, adéu! (*Parlant a MELCIOR.*)
Veus com sí que anem bé! És cap allà!

MELCIOR. Però si no has entés ni una paraula!

GASPÀR. Fes-me cas: anem bé! (*Dirigint-se a BAL-
TASAR.*) Tu què dius, Baltasar? Baltasar!

(BALTASAR continua ballant i escoltant música.)

MELCIOR I GASPÀR. (*Cridant.*) Baltasar!

(BALTASAR es lleva un dels cascós.)

BALTASAR. Ei, què passa! Hem arribat ja? Pensava
que estàvem perduts!

MELCIOR. Veus, Gaspar! Més perduts que perduts!
Per culpa de l'estrela dels nassos!

GASPÀR. Que no! Que anem bé! Que l'estrela no
falla mai!

(Els tres desapareixen per l'esquerra. Quan desapareixen, canvia la imatge. Es veu una platja paradisiàca. Apareixen caminant cansats per l'esquerra. Quan alcen el cap i veuen la platja, queden completament desconcertats.)

GASPAR. Mireu: això deu ser el mar Mort! Estem a Palestina! Hem arribat!

MELCIOR. El mar Mort no té eixe color, flipat! Està blanc de la sal! No vull ni saber on estem...

(Se senten les veus d'un fum de xiquets cridant: «¡Pasa la pelota, pibe!», i coses per l'estil. Acte seguit, apareixen per la dreta un muntó de xiquets i xiquetes en banyador jugant al futbol. Quan veuen els REIS, queden paralitzats.)

XIQUETA ARGENTINA 1. *(Cridant.)* ¡La concha de mi madre! Y ustedes, ¿de qué manicomio escaparon?

XIQUET ARGENTÍ 1. ¡Pero qué hacen tan abrigados con este calor!

XIQUETA ARGENTINA 2. ¡Pero si faltan dos meses para el Carnaval!

XIQUETA ARGENTINA 3. ¡Venga, pibe! ¡Dejalos! ¡Dale a la pelota!

XIQUET ARGENTÍ 2. ¡Eso, pibe, dale! ¡Dale a la pelota! ¡Al peo con estos locos!

XIQUETA ARGENTINA 3. *(Amb la pilota a la mà, dirigint-se a XIQUET ARGENTÍ 2.)* ¡Venga, dale, dale! Estooo... Mira: ¡Yo soy Messi! ¡Y vos sos Cristiano Ronaldo!

XIQUET ARGENTÍ 2. *(Enfadat.)* Tu padre, ¡Cristiano Ronaldo! ¡Vos lo que sos es una pelotuda! ¡Yo soy Messi y vos sos Cristiano!

(XIQUETA ARGENTINA 3 desapareix per la dreta amb la pilota. Tots la segueixen. Els tres REIS es tornen a quedar sols.)

MELCIOR. El mar Mort, Palestina... Estem a l'Argentina! Amèrica del Sud! A 15.000 km de Betlem! I tot per la teua mania de seguir l'estrela!

GASPAR. I què vols que fem! La tradició és la tradició!

BALTASAR. *(Llevant-se un casc de l'orella.)* Hem arribat ja? Jo no puc més, eh!

(Els tres REIS tornen a desaparèixer per la dreta. Canvia la imatge. Es veu la Gran Muralla xinesa. Apareixen els tres REIS per la dreta. GASPAR va davant i quan veu la imatge s'alegra.)

GASPAR. Ei, correu! Mireu açò: hem tornat al bon camí! És el castell de Xàtiva! El castell de Xàtiva! Hem tornat a Europa!

(En aquest moment creuen quatre PERSONES XINESES, caminant molt a poc a poc i en fila, amb les puntes dels peus.)

PERSONES XINESES. *(L'una després de l'altra, quan passen per davant dels REIS.)* Ni hao!

(Les PERSONES XINESES desapareixen per la dreta.)

MELCIOR. *(Amb ironia.)* El castell de Xàtiva... I eixos d'on són? De Canals, no?

(Els tres REIS continuen seguint l'estrela amb símptomes de cansament evident. Desapareixen per l'esquerra. Canvia la imatge. Es veu una foto amb pingüins. Els tres REIS apareixen amb el cap mirant a terra, caminant amb molta dificultat. GASPAR continua dient que «Tradició, Melcior, tradició...», però quasi no se l'entén. MELCIOR i BALTASAR responen «Tecnologia, Gaspar, tecnologia...». En aquest

moment, se sent un xiulet electrònic i l'estrela canvia de direcció. Els REIS també ho fan, però estan a punt de caure a terra. De sobte, es torna a sentir el xiulet i l'estrela torna a canviar de direcció i els REIS, també. Cada vegada se sent el xiulet més freqüentment i, els REIS, marejats, finalment cauen a terra. En aquest moment, l'estrela es para i se sent un riure molt fort. Apareix SANTA CLAUS amb un comandament de teledirecció. Agafa l'estrela i es posa a parlar als REIS.)

SANTA CLAUS. *(Tocant-los la panxa amb les mans i els peus.)* Estos ja no valen per a res! Ara què fareu? Ai, la tradició! Ha, ha, ha! Tenia raó Melcior, Gaspar! *(Movent el comandament.)* Tecnologia! Tecnologia! Ah, esteu a l'Antàrtida! Em pense que per allà hi ha una parada de metro. *(Assenyalant uns pingüins de la imatge.)* Pregunteu a estos dos. Segur que ho saben! Ha, ha, ha! *(Agafant els sacs dels regals.)* Ah!, i per cert, us agafe els regals, eh? Vosaltres ja no els necessiteu!

(SANTA CLAUS desapareix per la dreta rient.)

